

Република Србија
УПРАВНИ СУД
Одељење у Новом Саду
III-11 У. 5220/19
Дана 17.03.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд у већу судија: Гордана Николић Врбашки, председник већа, Јелена Искић и Љиљана Коруга, чланови већа, уз учешће судског саветника Соње Медић, записничара, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца АА, ..., кога заступа Немања Баљ, адвокат из Новог Сада, Новосадског сајма 5, против туженог МИНИСТАРСТВА ФИНАНСИЈЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ, ради поништаја решења број: 46-00-01151/2018-13 од 01.02.2019. године, уз учешће заинтересованих лица: РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ, коју заступа Државно правобранилаштво Одељење у Новом Саду, ББ из ..., ... и ВВ из ..., ..., које заступа Оливер Зевеђи, адвокат из Новог Сада, Васе Стајића 14 у правној ствари враћања имовине, након одржане усмене јавне расправе 16.03.2023. године, у нејавној седници већа одржаној 17.03.2023. године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба **СЕ ОДБИЈА**.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца за накнаду трошкова управног спора.

ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужилац Институт за ратарство и повртарство Нови Сад да заинтересованим лицима ББ из ..., ... и ВВ из ..., ... на име накнаде трошкова управног спора исплати износ од 34.500,00 динара, у року од 15 дана од дана пријема пресуде.

Образложење

Оспореним решењем Министарства финансија Републике Србије број 460-00-01151/2018-13 од 01.02.2019. године, одбијене као неосновне жалбе Института за ратарство и повртарство из Новог Сада и жалба Републике Србије, а изјављене против решења Агенције за реституцију, Подручна јединица Нови Сад број 46-000139/2016 од 22.06.2018. године, којим је тачком 1. диспозитива усвојен захтев, враћа се имовина и

утврђује право својине законским наследницима бившег власника ГГ и то: ББ са обимом удела од 1/2 и ВВ са обимом удела од 1/2 на пољопривреденом земљишту и то на 23681/1436038 идеалних делова катастарске парцеле ... укупне површине 143ха 60а 38м², уписане у листу непокретности број ... КО Ченеј, као државна својина Републике Србије, корисник Институт за ратарство и повртарство Нови Сад; тачком 2. диспозитива је одређено да се пољопривредно земљиште из тачке 1. диспозитива враћа у државину законским наследницима бившег власника из тачке 1. диспозитива решења по скидању усева, а најкасније до 30.10. године у којој је решење постало извршно, а кад је решење постало извршно после овог датума у року од 8 дана од скидања првог наредног усева у следећој години; тачком 3. диспозитива одређено да се налаже надлежном органу за упис права на непокретностима да на основу овог решења, а по његовој правноснажности, изврши упис права својине на непокретностима описаним у тачки 1. диспозитива овог решења у корист ББ и ВВ са уделом како је то наведено у тачки 1. диспозитива решења; тачком 4. диспозитива је одређено да се налаже надлежном органу за упис права на непокретностима да на основу овог решења а, по његовој правноснажности изврши брисање хипотекарних терета забележених у било чију корист на непокретностима из тачке 1. диспозитива овог решења и тачком 5. диспозитива је одређено да враћена имовина је у слободном промету, а Република Србија, Аутономна покрајина Војводина односно јединица локалне самоуправе имају право прече куповине приликом првог отуђења.

Тужбом, поднетом Управном суду дана 03.04.2019. године, тужилац оспорава законитост решења туженог органа. Позвао се на одредбу члана 18. став 1. тачка 3. Закона о враћању одузете имовине и обештећењу, те истакао да је Институт за ратарство и повртарство Нови Сад научна установа чији је оснивач Република Србија основан сходно Закону о јавни службама и Закону о научно истраживачкој делатности, да предметну парцелу Институт за ратарство и повртарство користи у научно истраживачке сврхе више деценија из ког разлога се предметна парцела и налази у потесу огледна поља који податак је и уписан у лист непокретности за предметну парцелу. Указује да се на парцели број ... КО Ченеј, која се такође налази на истом потесу огледна поља као и предметна парцела ... КО Ченеј, налазе објекти на којима је тужилац уписани корисник, а који служе научно истраживачкој делатности и то лабораторија, дорадни центар, складиште семенске робе, стакленик и као доказ прилаже лист непокретности број ... КО Ченеј. Истиче да је немогуће одвајањем земље то јест парцеле ... КО Ченеј у укупне површине 143х од научно истраживачких објеката тужиоца изграђених на суседној парцели да не утичу на рад и функционисање тужиоца. Додаје да сам потес под називом огледна поља на којем потесу се између осталог налази и предметна парцела ... КО Ченеј доказује научно истраживачку сврху коришћења предметне парцеле те сама површина предметне парцеле указује на чињеницу битног ометања рада и функционисања тужиоца. Указује да став туженог о привременом карактеру уговора којим је Република Србија дала туженом на коришћење предметне парцеле је без основа, а с обзиром на то да тужени предметне парцеле користи више од пола века што доказују и објекти који се налазе на суседним парцелама чији је корисник овде тужилац као и чињеница уписане намене предметне парцеле. Сматра да је потпуно небитно да ли постоји или не постоји друга парцела коју Република Србија има могућност да да на коришћење тужиоцу с обзиром на то да је у конкретном случају, сходно законској одредби члана 18. став 1. тачка 3. наведеног

Закона, битно да ли се предметна парцела служи сврси обављања научно истраживачке делатности или не. Упис потеса огледна поља у лист непокретности за предметну парцелу као и чињеница постојања научно истраживачких објеката на истом потесу, на недвосмислен начин доказују ту сврху и правни интерес овакве тужбе. Предлаже да се тужбени захтев тужиоца усвоји и поништи наведено оспорено решење а тужени обавезе да тужиоцу накнади трошкове управног спора на име састава тужбе износ од 16.500,00 динара и судске таксе по одлуци суда.

Тужени орган је у одговору на тужбу остао у свему код разлога из образложења оспореног решења и предложио да суд одбије тужбу као неосновану.

Заинтересована лица ББ и ВВ су у одговору на тужбу навели да су нетачни наводи тужиоца да је као научна установа битно ометен у раду враћањем предметног идеалног дела земљишта заинтересованим лицима, да тужилац није био носилац трајног нити трајнијег закупа пољопривредног земљишта са парцеле број ... КО Ченеј како то истиче у својој тужби, већ је имао статус привременог корисника земљишта, наведени Уговор о закупу закључио је са Министарством пољопривреде, то јест надлежном управом за пољопривредно земљиште на годину дана односно за земљиште лицитирао на јавном надметању сваке године, а што нам не говори о неком ексклузивном статусу тужноца као корисника земљишта. Истиче да у прилог томе говори то што тужилац на наведеној парцели гаји једногодишње пољопривредне културе, управо из горе наведених разлога, а што је утврђено и решењем Агенције за реституцију, које наводе је потврдио и тужени у свом решењу против којег је покренут управни спор. Сматра да је тужени орган правилно утврдио да Институт враћањем ове парцеле бившим власницима ни у чему неће бити спречен да обавља своју делатност, јер он има на располагању још готово 500 хектара најбољег пољопривредног земљишта у овом делу Европе и то већином у КО Ченеј, али и у околним општинама где без накнаде врши своју научну и производну комерцијалну делатност. Указује на пресуду Управног суда број У. 18799/17 од 18.09.2018. године. С обзиром на све изнето предлаже да се тужба одбије као неоснована тужилац обавезе да заинтересованим лицима накнади трошкове овог управног спора на име састава одговора на тужбу износ од 54.000,00 динара, са урачунатим увећањем од 50% за заступање 2 странке.

Заинтересовано лице Република Србија није доставила одговор на тужбу.

Пошто се у овој управној ствари ради о вишестраначком предмету у којем је јавна расправа обавезна у смислу члана 34. став 2. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС", бр. 111/09), суд је 16.03.2023. године одржао усмену јавну расправу у присуству пуномоћника тужиоца и пуномоћника заинтересованих лица ББ и ВВ, а у одсуству уредно позваног туженог и законског заступника заинтересованог лица Републике Србије, који свој изостанак нису оправдали, нити тражили одлагање расправе.

На усменој јавној расправи пуномоћник тужиоца је остао код поднете тужбе, навода из историјата тужбе и петитума тужбеног захтева, те приложио трошковник.

Пуномоћник заинтересованих лица је остао у свему код навода из одговора на

тужбу и приложио трошковник.

Испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе у складу са одредбом члана 41. став 1. Закона о управним споровима, оценом навода тужбе, одговора на тужбе, навода пуномоћника тужиоца и пуномоћника заинтересованих лица ББ и ВВ на усменој јавној расправи и целокупних списа ове управне ствари, Управни суд је нашао да тужба није основана.

Из списка предмета и образложења оспореног решења произлази да су ББ и ВВ поднели првостепеном органу захтев за враћање одузете имовине односно обештећење иза бившег власника ДД, а који захтев је заведен под бројем 46-012647/2013, те како су подносиоци захтева проширили захтев тако што су као бившег власника означили ГГ, ћерку ДД, с обзиром на то да су увидом у Одлуку о коначаној додели земљишта и земљишног фонда ГНО Нови Сад број 41168/47 од 30.04.1947. године утврдили да је имовина одузета и ГГ, њиховој баки по мајци. Првостепени орган је закључком број 46-012647/13 од 13.05.2016. године раздвојио предмет иза бившег власника ГГ и завео га под новим бројем 46-000139/16. Предмет захтева је враћање односно обештећење имовине иза бившег власника ГГ и то пољопривредно земљиште у КО Нови Сад, парцела број ... од 1 јутра 1133 квхв, парцела број ... од 1 јутра 792 квхв и део парцеле број ... у површини од 1 јутра 159квхв укупно 4 јутра и 484 квхв. Дана 27.06.2017. године одржана је усмена расправа на којој је пуномоћник подносиоца захтева остао код поднетог захтева, саслушан је вештак ЂЂ који је остао код свог налаза и мишљења од 09.03.2017. године и на који налаз није било примедби од стране пуномоћника подносиоца захтева. Пуномоћник Института за ратарство и повртарство је изјавио да остаје код навода из свог поднеска којим је предат Агенцији 27.06.2017. године те да се сагласно члану 18. Закона о враћању одузете имовине и обештећењу противи враћању предложене парцеле, јер се на истој обавља научно нстраживачка делатност. Истакао је да предложену парцелу Институт користи већ више од пола века, да се заједно са том парцелом и коришћењем те парцеле развијао и растао Институт за ратарство и повртарство као научна установа те да на територији Града Новог Сада нема друге парцеле која би могла да замени и надомести предложену парцелу која се користи као огледно поље те да је Институт установа од значаја и да би се евентуалним природним враћањем предметне парцеле, узимајући у обзир све поступка који се воде пред Агенцијом, а у којима је предмет захтева за враћање ова парцела била отежано функционисање Института. Првостепени орган је увидом у Одлуку ГНО Нови Сад број 57016 од 04.01.1946. године о утврђивању објеката аграрне реформе на поседу ГГ, утврдио да се власник поседа не може сматрати земљорадником и да њен посед пада под удар аграрне реформе у смислу члама 3. став 6. Закона о аграрној реформи и унутрашњој колонизацији, да јој се оставља 5 јутара 341квхв од парцеле ..., а да се у корист земљишног фонда одузима у КО Нови Сад пољопривредно земљиште, парцела ... од 1 јутра 1133квхв, парцела број ... од 1 јутра 795квхв и део парцеле ... од 1 јутра 159квхв, укупно 4 јутра 484 квхв. Увидом у Одлуку Округног аграрног суда у Новом Саду број I-2/46 од 21.01.1946. године је утврђено да се потврђује у целости Одлука ГНО Нови Сад број 57016 од 04.01.1946. године. Увидом у Одлуку ГНО Нови Сад број 41168 од 30.04.1947. године о коначном додељивању земљишта из земљишног фонда је утврђено да је ГГ коначно одузето пољопривредно земљиште како је то одлучено у првостепеној одлуци односно парцела ... од 1 јутра 1133квхв, парцела

број ... од 1 јутра 795квхв и део парцеле ... од 1 јутра 159 квхв, укупно 4 јутра и 484 квхв. Увидом у ЗК уложак број ... КО Нови Сад је утврђено да су парцеле ... и ... биле власништво ГГ и да је извршен њихов пренос у корист ФНРЈ. Увидом у ЗК уложак број ... КО Ченеј је утврђено да је парцела ... била власништво ГГ и да је иста на основу горе цитираних Одлука цепана на парцеле ... од 1 јутра 159квхв и парцела ... од 5 јутра 341квхв, те да је новоформирана парцела број ... од 1 јутра 159квхв прешла у корист аграрног интересента, док је парцела ... од 5 јутра 341квхв остала у власништву досадашњег власника. Увидом у Уверење о идентификацији РГЗ СКН Нови Сад број 952-1/2017-63 од 13.01.2017. године утврђено је да су све одузете парцеле биле предмет комасације. У току поступка спроведено је вештачење ради утврђивања које ће се земљиште добијено из комасационе масе вратити за земљиште одузето од бившег власника све у смислу члана 24. и у складу са чланом 25. Закона о враћању одузете имовине и обештећењу и судски вештак ЂЂ из области грађевинарства, ужа специјалност геодезије, је на основу увида у комплетне списе предмета, прегледне карте предкомасационог и послекомасационог стања за КО Нови Сад данас КО Ченеј и извода из књиге Фонда комасационе масе – старо стање, идентификовао парцеле које су одузете бившем власнику, њихову површину, класу и културу, те је утврдио под којим бројевима и у којим су површинама одузете парцеле ушле у комасациону масу, исказао њихове вредности, те за тако унето земљиште предложио земљиште за враћање добијено из комасационе масе. Наиме, у налазу вештака се наводи да је пољопривредно земљиште које је одузето бившем власнику ГГ и то део парцеле ... у површници од јутра 159квхв, парцела број ... од 1 јутра 1133квхв и парцела број ... од 1 јутра 792квхв, укупно 4 јутра 484квхв у време одузимања припадао КО Нови Сад, да би након одузимања припало КО Ченеј, да су ове парцеле биле предмет комасације, да њихова површина претворена из хватског система у метарски систем износи 24759м², а након свођења на њиву прве класе и умањења на име путне и каналске мреже за 3,2% одузето земљиште има вредност 23680,57 процембених јединица те сагласно томе вештак је предложио враћање дела парцеле ... КО Ченеј укупне површине 143ха 60а 38м² и то у 23681/1436038 дела, а која парцела је добијена из комасационе масе КО Ченеј и чија површина одговара вредности одузете површине. На предложеној парцели нема изграђених објеката ни заливног система и до исте постоји приступни пут. Наведена парцела уписана је у лист непокретности број ... КО Ченеј као државна својина Републике Србије са правом коришћења АА. Увидом у лист непокретности број ... КО Ченеј од 16.12.2016. године, те провером у јавној бази података на дан 19.06.2018. године је утврђено да је парцела ... њива прве класе у укупној површини од 143ха 60а 38м² у државној својини Републике Србије, користник Институт за ратарство и повртарство Нови Сад. Увидом у Уговор о давању на коришћене пољопривредног земљишта у државној својини број 320-11-1627/5-2017-14. од 30.11.2017. године је утврђено да је парцела ... КО Ченеј дата на коришћење без накнаде Институту за ратарство и повртарство Нови Сад на период од годину дана односно до 31.10.2018. године. Увидом у списак података о катастарским парцелама у државној својини које је сачинила Управа за пољопривредно земљиште у складу са чланом 3. став 2. Уредбе о критеријумима за утврђивање површине пољопривредног и шумског земљишта у поступку враћања одузете имовине ("Службени гласник РС", бр. 29/18) а који је објављен на сајту Агенције, утврђено је да се парцела предложена за враћање, парцела број ... КО Ченеј, налази на том списку, Увидом у решење Трећег Општинског суда у Београду О број 1488/06 од 22.09.2016. године иза ГГ утврђено је да

су њени једини законски наследници ББ и ВВ унуци по покојној ћерци ЕЕ. Увидом у Уверење о држављанству за ГГ број ХУ 204-1/2018-14460 од 21.06.2018. године је утврђено да је бивши власник била држављанин Републике Србије, док је увидом у уверење о држављанству за ББ од 02.09.2014. године и у извод из матичне књиге рођених за ВВ за матично подручје Савски Венац текући број .../... од 20.09.2013. године утврђено да су исти држављани Републике Србије. Поступајући орган је ценио налаз и мишљења ТЂ, судског вештака геодетске струке, и у том смислу нашао да је заснован на валидној документацији прибављеној од надлежних органа непосредним увидом стања на терену, као и на комплетној документацији из списка предмет број 46-000139/16, да су изнете чињенице правилно и потпуно утврђене, односио да је земљиште које је предложено за враћање добијено из комасационе масе у коју су унете одузете парцеле, те је у смислу наведеног заузео став да се предлог вештака има прихватити. Ово стога што је чланом 33. став 1. Закона о пољопривредном земљишту, прописано да су предмет комасације сва земљишта у комасационом подручју (пољопривредна, шумска и грађевинска), као и уређаји на тим земљиштима (у даљем тексту: комасациона маса), а како је Увидом у Уверење о идентификацији РГЗ – СКН Нови Сад број 952-1/2017-63 од 13.01.2017. године и налаза вештака утврђено да су се одузете парцеле налазиле у комасационом подручју КО Нови Сад, касније КО Ченеј, имајући у виду да је парцела предложена за враћање добијена из комасационе масе у КО Ченеју, у коју су унете одузете парцеле, следи да су испуњени услови из члана 24. Закона о враћању одузете имовине и обештећењу, да се подносиоцима захтева врати земљиште које је добијено из комасационе масе. Указује да с обзиром да је предложена парцела у државној својини следи да је у погледу предмета враћања као и облика својине испуњен је услов из члана 15. Закона о враћању одузете имовине и обештећењу те нема препрека да се усвоји захтев подносиоца и предметна имовина врати. Надаље указује да имајући у виду да је поступајући орган утврдио да је парцела број ... КО Ченеј у државној својини Републике Србије нема препреке за враћање одузете имовине у смислу члана 25. став 1. тачка 3. истог Закона. Како је судски вештак утврдио да на парцели предложеној за враћање не постоје изграђени никакви објекти, не постоји заливни систем као и да постоји излаз на приступни пут испуњени су услови из члана 25. став 1. и 2. наведеног Закона за враћање имовине. Првостепени орган је ценио наводе Института за ратарство и повртарство да нема услова за природно враћање предложене парцеле сагласно члану 18. став 1. тачка 3. Закона о враћању одузете имовине и обештећењу али је исто сматрао неоснованим. Утврђено је да овај Институт поред своје основне односно претежне научно истраживачке делатности обавља и друге послове којима се комерцијализује и маркетиншки промовишу резултати научно истраживачког рада, а у складу са Законом. Надаље увидом у Уговор о коришћењу пољопривредног земљишта број 320-111627/5-2017-14 од 30.11.2017. године је утврђено да је Институт од стране Министарства пољопривреде добио на коришћење 567.3612ха пољопривредног земљишта на годину дана односно да су у обавези да предају посед истих најкасније до 31.10.2018. године што говори у прилог становишту овог органа да не постоји нужност да се иста парцела у дужем временском периоду да Институту на коришћење нити да би се надавањем ове парцеле на коришћење битно омео њихов рад и функционисање. Имајући у виду то поступајући орган је становишта да овим враћањем неће бити ометен рад и функционисање овде тужиоца па нема места примени одредбе члана 18. став 1. тачка 3. Закона о враћању одузете имовине и обештећење. Првостепени орган је у складу са чланом 5. и чланом 47. став 5. и 6.

Закон о враћању одузете имовине и обештећењу узео у обзир сву приложу документацију и на основу тога утврдио да су подносиоци захтева као унуци по праву представљања иза покојне ЕЕ, ћерке бивше власнице, једини законски наследници бивше власнице те су активно легитимисани на подношење захтева и остваривање права на враћање одузете имовине односно обештећење па следом тога је истима утврђено право својине сваком са обимом у по 1/2 дела. Првостепени орган закључује да на основу спроведеног доказног поступка су утврђене све одлучне чињенице које су предуслов за враћање одузете имовине и то да је бившем власнику имовина одузета на основу прописа који су таксативно наведени у Закону, да је подносилац захтева законски наследник бившег власника, утврђен у складу са прописима који уређују наслеђивање у Републици Србији и са одредбама овог Закона, да је имовина која се враћа Законом предвиђена као предмет враћања, да је земљиште које је предмет враћања добијено из комасационе масе у којој је унето одузето земљиште, да нема законских ограничења на натуралну реституцију, па је имајући у виду изнето а у складу са начелом приоритета враћања одузете имовине у натруланом облику Закона о враћању одузете имовине и обештећењу одлучио као у диспозитиву решења од 22.06.2018. године. Незадовољни наведеноим решењем жалбу су поднели тужилац и Република Србија. Одлучујући по жалбама тужиоца и Републике Србије изјављених против решења првостепеног органа тужени орган је, сходно члану 230. став 1. Закона о општем управном поступку, одлучио као у диспозитиву оспореног решења. Против решења туженог Република Србија није покренула управни спор.

Одредбом члана 1. став 1. Закона о враћању одузете имовине и обештећењу ("Службени гласник РС", бр. 72/2011...95/18) прописано је да се овим законом уређују услови, начин и поступак враћања одузете имовине и обештећења за одузету имовину, која је на територији Републике Србије применом прописа о аграрној реформи, национализацији, секвестрацији, као и других прописа, на основу аката о подржављењу, после 9. марта 1945. године одузета од физичких и одређених правних лица и пренесена у општенародну, државну, друштвену или задружну својину.

Одредбом члана 2. став 1. тачка 3. истог закона прописано је да се право на враћање имовине по одредбама овог закона може остварити за имовину одузету применом Закон о аграрној реформи и унутрашњој колонизацији ("Службени гласник РС", бр. 39/45 и 4/46). Одредбом члана 18. став 1. тачка 3) наведеног закона прописано је да се не враћа право својине на непокретностима које на дан ступања на снагу овог закона имају следећу намену, односно статус: непокретности које служе за обављање делатности установа из области здравства, васпитања и образовања, културе и науке или других установа, као јавних служби, основаних од стране носилаца јавне својине, а чијим би враћањем био битно ометен рад и функционисање тих служби. Одредбом члана 24. став 1. Закона прописано је да се бившем власнику враћа право својине на пољопривредном и шумском земљишту и шумама, одузетим применом прописа из члана 2. овог закона, а ставом 2. истог члана прописано је да уколико је одузето пољопривредно, односно шумско земљиште било предмет комасације, односно арондације након одузимања, бивши власник има право на враћање земљишта које је добијено из комасационе масе за то земљиште.

Полазећи од чињеница да је бившој власници ГГ на основу Одлуке ГНО Нови

Сад број 57016 од 04.01.1946. године, сходно члану 3. став 6. Закона о аграрној реформи и унутрашњој колонизацији, која је потврђена Одлуком Окружног аграрног суда у Новом Саду број I-2/46 од 21.01.1946. године, одузето пољопривредно земљиште укупно 4 јутра 484квхв, односно 24759м², које је након одузимања било предмет комасације, и коме одговара за враћање парцела која је добијена из комасациона масе у коју је унето одузето земљиште, број парцеле број ... КО Ченеј укупне површине 143ха 60а 38м² и то у 23681/1436038 дела, чији је власник Република Србија, а корисник тужилац на основу Уговора о давању на коришћење пољопривредног земљишта у државној својини, који је престао да важи 31.10.2018. године, на којој нема изграђених објекта, ни заливних система и до њега постоји приступни пут, правилно је, по оцени Управног суда, одлучио тужени орган када је оспореним решењем одбио жалбу тужиоца изјављену против првостепеног решења од 22.06.2018. године, јер је правилно првостепени орган нашао да су испуњени услови за доношење решења за враћање имовине која је одузета од пок. ГГ и у складу са чланом 24. Закона о враћању одузете имовине и обештећењу и наведену парцелу у наведеном сувласничком делу вратио и заинтересованим лицима, законским наследницима бивше власнице.

Суд налази да је тужени орган правилно ценио наводе жалбе да предметну парцелу Институт за ратарство и повртарство користи у научно-истраживачке сврхе више деценија, да се предметна парцела налази на потесу “огледна поља”, на којем се налазе објекти који се користе у исту сврху, те да би одвајање предметне парцеле негативно утицало на делатност тужиоца, као и да је погрешно утврђено чињенично стање и повређена одредба члана 18. став 1. тачка 3) Закона о враћању одузете имовине и обештећењу, које наводе тужилац понавља и у тужби. Тужени је за своју одлуку дао правилне и на закону засноване разлоге, које у свему прихвата и овај суд и на њих упућује.

Правилно је цењено да је Уговором о давању на коришћење пољопривредног земљишта у државној својини број 320-11-1627/5-2017-14 од 30.11.2017. године тужиоцу предметна некретнина дата на коришћење на годину дана, до 31.10.2018. године, да тужилац поред научно-истраживачке делатности обавља и комерцијалну делатност, да на предметној парцели нема вишегодишњих засада и да не постоји нужност да се та парцела у дужем временском периоду тужиоцу даје на коришћење, као и да Република Србија, као оснивач тужиоца, има могућност да тужиоцу на коришћење да земљиште у јавној својини у било којој другој катастарској општини града Новог Сада или друге територијалне јединице у окружењу, јер делатност тужиоца није искључиво везана за КО Ченеј, при чему је навод тужбе да овај став туженог органа није проверен без утицаја на другачију одлуку, као и да према налазу и мишљењу вештака у КО Ченеј не постоји друго одговарајуће земљиште које би могло да буде враћено подносиоцима захтева, посебно имајући у виду да Закон о враћању одузете имовине и обештећењу не предвиђа могућност супституције, односно додељивања земљишта из друге катастарске општине, већ се одузето земљиште које је било предмет комасације мора вратити искључиво из те катастарске општине, те полазећи од свега наведеног тужилац у току поступка није доказао да би враћањем дела предметне парцеле ... КО Ченеј био битно ометен његов рад и функционисање.

Наводи тужбе да сама површина предметне парцеле указује на битно ометање

рада тужиоца такође нису основани, поготово с обзиром на чињеницу да земљиште враћено заинтересованим лицима чини незнатан проценат укупног земљишта које је тужиоцу дато на коришћење.

Такође, наводи тужбе да се на другој парцели, на потесу на којем се налази и предметна парцела, налазе објекти које тужилац користи, те да би одвајање предметне парцеле од тих објеката који се користе у сврху обављања научне делатности од земље која служи тој сврси, имало негативан утицај на научну делатност тужиоца, нису основани, нити од утицаја на доношење другачије одлуке у овој управној ствари, јер тужилац ове наводе није доказао, а посебно имајући у виду да се према налазу и мишљењу вештака геодетске струке БЂ од 09.03.2017. године на катастарској парцели број ... КО Ченеј, не налазе изграђени објекти и заливни системи, па је правилан закључак туженог органа да, иако је предметна парцела део потеса "огледног поља", та околност није сметња за враћање имовине у смислу члана 25. став 1. тачка 1) Закона о враћању одузете имовине и обештећењу будући на дан ступања на снагу закона на предметној парцели нема објеката у функцији.

Наводи тужбе да се пред Агенцијом за реституцију поред овог поступка води више поступака по захтевима других подносилаца, којима је предметна парцела ... КО Ченеј опредељена захтевом за враћање нису од утицаја на другачије одлучивање јер из те чињенице не произлази закључак да би враћањем дела парцеле ... КО Ченеј рад и функционисање тужиоца био битно ометен, већ је вероватније да је предметна парцела, с обзиром на описане карактеристике, при чему су цењени и класа земљишта и површина парцеле, што тужилац неосновано замера, препозната као адекватна за враћање по Закону о враћању одузете имовине и обештећењу за више подносилаца.

На основу изнетог, ценећи да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиоца Управни суд је, применом одредбе члана 40. став 2. Закона о управним споровима, одлучио као у ставу 1. диспозитива пресуде.

Имајући у виду да је тужба одбијена, суд је применом одредаба члана 66., члана 67. и члана 74. Закона о управним споровима, сходном применом одредбе члана 153. став 1. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/11...55/14) одбио захтев тужиоца за накнаду трошкова управног спора и одлучио као у ставу 2. диспозитива пресуде, а тужилац обавезао да заинтересованим лицима ББ и ВВ накнади трошкове спора (са урачунатим увећањем за заступање две странке и то: за састава одговора на тужбу у износу од 24.750,00 динара и приступ пуномоћника на рочиште за усмену јавну расправу у износ од 27.000,00 динара, (са урачунатим увећањем за започети сат од 1.500,00 динара) укупно 53.250,00 динара, у складу са тарифним број 43. и 44. Тарифе о накнадама и наградама за рад адвоката ("Службени гласник РС", бр. 121/12..37/21) и преко досуђеног износа суд није признао трошкове, јер нису опредељени у складу са наведеном Тарифом. Суд пуномоћнику заинтересованих лица није досудио тражено увећање за ПДВ-а, будући да пуномоћник није приложио доказ о накнадно придодатом износу на име ПДВ-а рачун, сходно члану 13. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката, а који треба да садрже све податке прописане одредбама члана 42. став 3. Закона о порезу на додату вредност. Суд није досудио заинтересованим лицима трошкове на име судских такси, будући да те

трошкове неће ни имати, јер заинтересовано лице, у складу са чл. 2. Закона о судским таксама (“Службени гласник РС” број 28/94...95/18), није таксени обвезник. Имајући у виду наведено, одлучено је као у ставу 3. диспозитива.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
Дана 17.03.2023. године, III-11 У. 5220/19

Записничар
Соња Медић, с.р.

Председник већа - судија
Гордана Николић Врбашки, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

НМ